

Det är stängt!

När pandemin bröt ut för några år sedan gjorde Svenska kyrkan något som stod helt i strid med allt som vi var vana vid; *Vi stängde kyrkorna*. Eller rättare sagt; vi ställde in de vanliga gudstjänsterna och hade kyrkorna öppna bara för enskilda andakter. Den här åtgärden krävdes för att vi skulle stoppa smittspridningen av coronaviruset.

I vanliga fall när kriser uppstår i samhället så efterfrågas kyrkans kompetens och kyrkolokalerna öppnas för att ta hand om människors existentiella behov. Men coronapandemin var som sagt ett undantag och något alldeles exceptionellt.

Människor hittade till andra platser där man på egen hand kunde fylla de behov som uppstått. Många hittade till skogen. Religionshistorikern David Thurfjell skrev långt före pandemin en bok som heter ”Granskogsfolk”. I korthet menar han att vi svenskar är ett folk som slutat gå i kyrkan men som hittat andlighet och en slags religiös upplevelse i naturen. Här finner man det som man tror att kyrkan *inte* kan ge. I skogen finns inga färdiga svar utan en upplevelse av att allt är lite större och att allt hör samman på något sätt. Här finner man Gud.

Men i skrivande stund är skogen stängd. Det är en helt unik händelse och något som vi väl aldrig kunnat föreställa oss. Naturen och dess *granskogskatedral* är stängda för oss som bor i Fagersta och vårt närområde. Om svinpesten inte begränsas snabbt så kan vi stå inför en ny kris. En existentiell kris där vi återigen begränsas att få påfyllning av våra behov.

För det är väldigt många av oss som utnyttjar skogens kapacitet. Här hittar vi en avslappnande tystnad och här finner vi trygghet och ett andligt liv. Allemansrätten ger oss möjlighet att ströva fritt i skog och mark och den ger oss även möjlighet att fylla våra frysboxar med bär och svamp. Rätten att gå i skogen är stark bland oss svenskar och en begränsning kan bli svår att hantera.

Trygghet är också att ha en kyrka i sin närhet. Jag vill återigen slå ett slag för kyrkan som ett rum för påfyllnad. Rummet har ju aldrig försvunnit men nu ger jag dig som läser chansen att återupptäcka din kyrka. I vår församling, Västanfors Västervåla, så strävar vi efter att kyrkorna ska vara öppna under dagtid. (Det gör man i nästan alla andra församlingar i Västerås stift.) Till kyrkan kan du komma och bara titta in en stund. Kanske sitta ned och uppleva det stora rummet med alla dess symboler. Om du vill kan du tända ett ljus i en av våra ljusbärare och kanske till och med prova på att be en bön. Flera gånger under veckan kan du dessutom delta i någon av våra andakter och gudstjänster. I gudstjänsterna följer vi ofta en form som slipats fram under 2000 år. Vi följer en rytm och en form som är beprövad för att på olika sätt närma oss Gud. Välkommen till din kyrka och ett sammanhang som burit människor under århundraden.

Vi har öppet för dig!

Lars Frisk, präst i Västanfors Västervåla församling
epost: lars.frisk@svenskakyrkan.se